

Musím se ohradit proti naprosto nevhodnému v tištěném vydání Mf Dnes, který shrnul mou celoživotní práci do označení „skladatel osmdesátkových odrhovaček...“

Takovéto dehonestující zkratky vykreslují ty, které je vyjadřují jako novináře naprosto povrchní a připomínají mi zadání, kdy v minulém režimu takovýmto stylem byli označováni „ztroskotanci a zaprodanci“.

Takže pro poučení. To že mě máte spojeného pouze s mými superhity, které byste určitě u jiných osobností, které jsou šálkem Vašeho čaje, nazval úspěšné písně, které vyšly ve statisícových nákladech a které jsou po více jak 30 letech stále živé (tím myslím ony pro Vás „odrhovačky“ např. Citronová holka či Neposlušné tenistky), je pouze Vaším nedostatkem. Už od roku 1966 jsem činný jako autor. I dnes po více jak 49 letech je mladí producenti nalézají, jako v případě mé písně pro Jitku Zelenkovou Tryzna za živé z roku 1968 a která je na úplně novém albu Protestní songy (kde se nachází i slavná Modlitba pro Martu).

Po kratším intermezzu v Londýně, kde jsem jako znalec jak rockové tak symfonické hudby pracoval jako aranžér pro ty největší hvězdy tamní pop music, jsem se vrátil do vlasti. V roce 1970 jsem napsal s Michalem Prokopem a Ladislavem Eliášem legendární Město Er. Na tomto albu jsem použil poprvé ve světovém kontextu v rockové hudbě postupy z vážné hudby 20. století jako např. dodekafonii (Schönbergova 12ti tónová řada), aleatoriku, terciovou příbuznost (na jejímž základě předvedl geniální kytarové sólo tehdy mladý Luboš Andršt) a církevní tóniny.

Stačil jsem vystudovat Konzervatoř v Praze v oborech varhany, dirigování a skladba, kterou jsem absolvoval mou Fantasií pro varhany a orchestr. Dále pak Hudební akademii múzických umění, kterou jsem absolvoval tehdy kritiky velice ceněnou Symfonií pro tři hráče na syntezátory, šest hráčů na bicí a velký symfonický orchestr (FOK, řídil Mario Klemens). V této kompozici jsem naopak celosvětově v kontextu hudby vážné použil postupy z hudby rockové.

V sedmdesátých letech jsem postavil pro Hanu Hegerovou koncertní program se smyčcovým kvartetem, se kterým jsme rok velmi úspěšně koncertovali po celé republice.

Čili má hudební stopa v české historii je daleko širší, než jak ji vnímá redaktor v rubrice Názory. Není to jenom pro českou pop music objevení Petry Černocké, Lucie Bílé, Jakuba Smolíka, Vítězslava Vávry a dalších a mé skladby pro ně napsané. Jsou to počiny na poli hudby vážné a rockové. Jen je potřeba nemít jednostranný úhel pohledu, navíc zakládající se na neznalosti prostředí.

Mgr. Petr Hannig, kandidát na prezidenta ČR